- BOLGÁR NAPOK -

Kollégiumunknak immáron több éves hagyománya a nemzeti napok rendezése. Ebben az évben Bulgáriával ismerkedtünk.

Már hetekkel a rendezvénysorozat megnyitása előtt "megbolydult" a kollégium. A rendezők időt, fáradtságot nem kimélve szerveztek, leveleztek. Sok segitséget nyujtott az UNESCO Magyarországi Központja, a budapesti Bolgár Kulturális Központot pedig személyesen is felkerestük. Nagyon kedvesen fogadták őket, könyveket, lemezeket, prospektusokat, fényképeket, és természetesen sok-sok jó tanácsot adtak. Megigérték, hacsak lehet, meglátogatnak bennünket. A szervezők a "gazdag zsákmány" birtokában és a bolgárok kedvességétől "megrészegülve" még nagyobb buzgalommal alakitották ki a most már végleges programot. Mindenhová kikerültek a plakátok, minden szoba megkapta a részletes müsort. Szóval, hatásosnak tünt a propaganda is. A kollégisták nagy része serényen munkálkodott az előkészitésben, de a "külső szemlélők" is érdeklődést mutattak.

A "nagy napon" a Kollégiumi Bizottság lázban égett, és várta a vendégek megérkezését. Várta-várta, egyre idegesebb hangulatban és fanyarabb arccal, még végre 7 órára befutottak. A kedélyek megnyugodtak, a hangulat feloldódott. Kezdődhetett a megnyitás - illetve kezdődött volna-, mert akárcsak a vendégek, a kollégisták sem tartották be a pontosságot. Néhány percen belül mégis szép számmal egybegyültünk. Szvetlozár Vaszilev müvészettörténész nyitotta meg a Bocskovói Kolostor i-

A "BOLGÁR NAPOK" rendezőbizottsága ugy gondolta, hogy az ünnepségsorozat hasznosságát a vetélkedőn kivül forditási versennyel is fokozhatja, gazdagithatja. Igy született meg a müforditási verseny ötlete. Mivel a bolgár nyelvet a hallgatók nem tudják, csak az oroszról magyarra, illetve a magyarról oroszra való forditás volt lehetséges. Ez a választás azért is volt jó, mert a bolgár nyelv áll legközelebb az oroszhoz a szláv nyelvek közül.

Két szöveg került kiválasztásra:

1. Az oroszról magyarra forditandó szöveg publicisztikai jellegü volt. Dimitrov 1945-ben kelt levele, amelyben a bolgár ifjusághoz fordult, egységes ifjusági szervezet létrehozására szólitotta fel őket. Ennél a szövegnél az elbirálás szempontja az volt, hogy a forditás nyelvileg szabatos és terminológiailag pontos legyen, őrizze meg a szöveg agitativ jellegét.

2. A második szöveget - Konsztantyin Konsztantyinov novellájának a bevezető részét magyarról oroszra kellett leforditani. Az iró a XX. századi lélektani próza finom árnyalatokkal dolgozó képviselője. A novellában egységes hangulatiságot teremt, ez meghatározza a később kibontakozó lélektani folyamatok alaphangját is. Legjobbnak bizonyult igy az a forditás, ami képes volt ezt az egységes hangulatiságot kifejezni.

Ezek alapján, a pályázók közül Szentpéteri Csilla forditása volt a legsikeresebb.

A biráló bizottság - Han Anna tanárnő, Polgár Mária és Tóth Zsuzanna IV. évf. hallgatók - nagy szeretettel fogadta a müforditási verseny ötletét. Régen nem került már

sor ilyen verseny megrendezésére.

Reméljük, hogy ennek a sikeres kezdeményezésnek folytatása is lesz.

A magyarról oroszra forditandó szöveg a következő volt:

A sima, néptelen országut magas, ezüstös szürke mezők között haladt. A nap már lenyugodott, és kékes áttetsző szürkület észrevétlenül sürüsödött, mintha maga az alkonyi ég ereszkedne le a földre. A kis kétszemélyes autó sebesen siklott, egyenletes, alig hallható zümmögéssel.

A kormány mellett ülő férfi, szája sarkában kialudt cigarettával, nyugodtan vezetett, és időről időre gyors pillantást vetett utitársára. Az asszony hátradőlt a kocsi sarkába, mosollyal az arcán, szemét félig lehunyta, és néhány gesztenyebarna hajtincse az arcába hullott. A gyorsan beálló nyári este, az esti órák csöndje, amelyet a motor halk zöreje sem zavart meg, sőt szinte elmélyitett a földekről áradó hüvös fuvallat - mindez a befejezettség, a nyugalom és a biztonság közös érzésébe olvadt össze, amely arcuknak a boldog magabiztosság kifejezését kölcsönözte.

/Konsztantyin Konsztantyinov: Egy éjszaka/

A teljesen hibátlan szöveg

Гладкое, безлюдное шоссе шло среди высоких серебристо-серых полей. Солнце уже закатилось и голубоватый, прозрачный сумрак незаметно сгущался, как будто само закатное небо спускалось на землю. Маленькая, двухместная машина с ровным, еле слышимым жужжанием скользила. Мужчина, сидящий за рулём, с потухшей сигареткой в уголке рта вёл машину спокойно, и время от времени бегло поглядывал на свою спутницу. Женщина откинулась назад на сиденье и с улыбкой на лице полузакрыла глаза и несколько её каштановых прядей волос падало на лицо. Быстро наступающий летний вечер, тишина вечерней поры, которую не мог потревожить и тихий шум мотора, но ещё углублял её хлынувшийся с полей прохладный ветерок-- всё это сливалось в общее чувство законченности, спокойствия и безмятежности, которое придало их лицам выражение счастливой уверенности в себе.

A pályázó szövege, amit elbíráltunk

Гладкое, безлюдное шоссе тянулось среди высоких серебристо-серых полей. Солнце уже закатилось и голубоватый, прозрачный сумрак незаметно сгущался, как будто само закатное небо спускалось на землю. Маленькая, двухместная машина равномерным, едва слышным жужжанием быстро скользила. Мужчина, сидящий за рулём с потухшей сигареткой в уголке рта, вёл машину спокойно, и время от времени он бросал быстрый взгляд на свою спутницу. Женщина отодвинулась назад в угол машины и с улыбкой на лице наполовину сомкнула глаза и несколько её каштановых прядей волос падало на лицо. Быстро наступающий летний вечер, тишина вечерних часов, которую не мог потревожить даже и тихий шум мотора, но ещё углублял хлынувшийся с полей прохладный ветерок-- всё это сливалось в общее чувство законченности, спокойствия, безмятежности, которое придало их лицам выражение счастливой уверенности в себе.

/Szentpéteri Csilla fordítása/